

32001R1338

2001.7.4.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 181/6

A TANÁCS 1338/2001/EK RENDELETE

(2001. június 28.)

az euró pénzhamisítás elleni védelméhez szükséges intézkedések megállapításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 123. cikke (4) bekezdésének harmadik mondatára,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az euró bevezetéséről szóló, 1998. május 3-i 974/98/EK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ előírja, hogy az euróbankjegyeket az Európai Központi Bank (EKB) és a részt vevő tagállamok nemzeti központi bankjai (NKB) hozzák forgalomba, az euró érméket pedig a részt vevő tagállamok hozzák forgalomba 2002. január 1-jétől. Ezért mihamarabb el kell fogadni egy, az euró pénzhamisítás elleni védelmét biztosító rendszert annak érdekében, hogy az még az euróbankjegyek és euróérmék forgalomba hozatala előtt működőképes legyen.
- (2) Az Európai Rendőrségi Hivatal létrehozásáról szóló egyezményt (Europol-egyezmény) létrehozó 1995. július 26-i tanácsi jogi aktus ⁽⁵⁾, valamint az Europol megbízatásának a pénz és a fizetőeszközök hamisításával kapcsolatos ügyekkel való foglalkozásra történő kiterjesztéséről szóló, 1999. április 29-i tanácsi határozat ⁽⁶⁾ által létrehozott eszközrendszer célja a pénzhamisítás elleni küzdelem általában.
- (3) Az euró bevezetésével kapcsolatos pénzhamisítás elleni, büntetőjogi és egyéb szankciókkal megvalósuló védelem

megegyezéséről szóló, 2000. május 29-i kerethatározatában ⁽⁷⁾ a Tanács rendelkezéseket fogadott el annak biztosítása érdekében, hogy az eurót megfelelő módon, hatásos büntetőjogi eszközökkel védjék.

- (4) Az euró pénzhamisítás elleni védelmét célzó intézkedések a Közösséget a közös pénz tekintetében fennálló felelősségére tekintettel érintik. Az euró jogi védelmét az egyes tagállamok egyedül nem tudják kielégítően biztosítani, mivel az euróbankjegyek és euróérmék a részt vevő tagállamok területén kívül is forgalomba kerülnek. Ezért olyan közösségi jogszabály elfogadása szükséges, amely intézkedéseket határoz meg arra nézve, hogy az euróbankjegyeket és euróérméket megfelelő feltételek mellett hozzák forgalomba annak érdekében, hogy biztosítsák az euró globális, eredményes és egységes védelmét azon tevékenységekkel szemben, amelyek a hitelét veszélyeztethetik, és ezzel összhangban megfelelő intézkedéseket kell elfogadni, hogy 2002. január 1. előtt minden a kellő időben készen álljon.
- (5) E rendelet alkalmazása érdekében bizonyos fogalmakat meg kell határozni, illetve át kell venni e fogalmak meglévő meghatározásait, mint például az euróval kapcsolatos pénzhamisítás, műszaki és statisztikai adatok, valamint a nyomozás tekintetében a pénzhamisítással kapcsolatos adatok összegyűjtése és elemzése tekintetében hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok, beleértve a Genfi Egyezmény 12. cikkében ismertetett központi hivatalokat is.
- (6) Biztosítani kell, hogy a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok által a hamis euróbankjegyek és euróérmék, valamint – amennyire lehetséges – a forgalomba nem hozható bankjegyek tekintetében gyűjtött műszaki és statisztikai adatokat közöljék az EKB-val, és tegyék lehetővé a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak és – hatáskörének megfelelően – a Bizottságnak az ezekhez az adatokhoz való hozzáférést. A tervek szerint az Europol is hozzáféréssel rendelkezik majd ezekhez az adatokhoz a közte és az EKB között létrejövő megállapodás alapján.
- (7) Az EKB égisze alatt létrehozott és igazgatott Európai Bankjegyszakértői Központ (CAC) az EKB iránymutatásának ⁽⁸⁾ megfelelően központilag végzi a hamis bankjegyekkel kapcsolatos műszaki adatok osztályozását és elemzését.

⁽¹⁾ 2001. május 3-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 19., 2001.1.20., 18. o.

⁽³⁾ HL L 139., 1998.5.11., 1. o. A legutóbb a 2596/2000/EK rendelettel (HL L 300., 2000.11.29., 2. o.) módosított rendelet.

⁽⁴⁾ HL C 316., 1995.11.27., 1. o.

⁽⁵⁾ HL C 149., 1999.5.28., 16. o., valamint helyesbítés HL C 229., 1999.8.12., 14. o.

⁽⁶⁾ HL L 140., 2000.6.14., 1. o.

⁽⁷⁾ HL C 337. (E), 2000.11.28., 264. o.

⁽⁸⁾ Az Európai Központi Bank 1999. augusztus 26-án módosított, az euróbankjegyekre vonatkozó egyes rendelkezésekről szóló, 1998. augusztus 26-i iránymutatása (HL L 258., 1999.10.5., 32. o.).

- (8) A Tanács által 2000. február 28-án elfogadott, a hamis euróérmék kezelésére vonatkozó műszaki szabályozás hivatkozik az euró hamisításával kapcsolatos műszaki információk EKB általi rendszeres gyűjtésére, valamint európai szinten a hamis euró érmék műszaki elemzése és osztályozása céljából az Európai Műszaki és Tudományos Központ (CTSE) létrehozására és nemzeti szinten nemzeti érmeszakértői központok (CNAC) létrehozására.
- (9) A Tanács elnöke és a francia pénzügyminiszter közötti, 2000. február 28-i és június 9-i levélváltás alapján rendelkezést hoztak, hogy az CTSE-t ideiglenesen különálló és független igazgatási egységként a Párizsi Pénzverdén belül hozzák létre; a központ feladatait e rendeletben kell meghatározni; az CTSE jövőbeni jogállását és állandó székhelyét kellő időben a Tanács határozza meg.
- (10) Elő kell írni, hogy a hamis euróbankjegyeket azonosításra adják át a nemzeti bankjegyszakértői központoknak (NAC). A hamis érméket pedig a CNAC számára kell átadni.
- (11) Elő kell írni, hogy a hitelintézetek és a szakmai tevékenységként bankjegyek és érmék szétválogatásával és közforgalomba bocsátásával foglalkozó egyéb intézmények, beleértve azokat is, amelyek tevékenysége bankjegyek vagy érmék átváltásából áll, így például a pénzváltóhelyeket, kötelesek legyenek kivonni a forgalomból azokat az euróbankjegyeket és euróérméket, amelyekről tudják vagy alapos okkal feltételezik, hogy hamisak, és ezeket átadni a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak. Emellett elő kell írni a tagállamok számára, hogy jogszabályokat alkotásuk annak érdekében, hogy az általuk megfelelőnek tekintett szankciókat alkalmazzák abban az esetben, ha az említett intézmények nem tesznek eleget kötelezettségeiknek.
- (12) A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok, a Bizottság és az EKB között szoros és rendszeres együttműködést kell kialakítani az euró hatásos és egységes védelme érdekében, különösen az információk cseréjét – kivéve a személyes adatokat –, a közösségi és a nemzeti hatóságok közötti kölcsönös együttműködést és jogsegélyt, a tudományos segítségnyújtást és a szakmai képzést illetően. Ennek érdekében a Bizottság, az euró hamisítással szembeni védelme során az EKB-ra háruló szerepkör sérelme nélkül, a megfelelő tanácsadó bizottságban továbbra is rendszeresen konzultációt folytat az euróval kapcsolatos pénzhamisítás elleni küzdelem fő szereplőivel (különösen az EKB-kal, az CTSE-vel, az Europol-lal és az Interpollal) az euró globális védelmére irányuló feltételek javításáról a pénzhamisítás megakadályozásának és a pénzhamisítás elleni küzdelemnek a megerősítését célzó jogalkotási kezdeményezések alapján.
- (13) A teljes körű, naprakész és összehasonlítható adatok cseréje érdekében biztosítani kell a stratégiai és operatív információk nemzeti szintű központosítását és az adatok átadásának kötelezettségét. Ennek érdekében a tagállamok számára elő kell írni, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket ahhoz, hogy a központi hivatalok a Genfi Egyezménynek megfelelően eleget tudjanak tenni feladatuknak annak érdekében, hogy biztosítsák az információcserét saját maguk és a nemzeti Europol-egységek között.
- (14) A különböző közösségi partnerek egymást kiegészítő jellegű feladatainak – azzal a támogatással, amit az Europol az 1999. április 29-i tanácsi határozatnak megfelelően nyújtani tud – egyesíteniük kell mindazokat az eszközöket, amelyek szükségesek, hogy megvédjék az eurót a pénzhamisítás tiltott tevékenységéből származó káros következményektől. Az Europol az Európai Közösség hatáskörének sérelme nélkül látja el feladatait. Egymás hatáskörét szigorúan tiszteletben tartva az Europolnak és az Európai Közösségnek olyan együttműködési formákat kell kialakítaniuk, amelyek lehetővé teszik a számukra, hogy feladataikat a lehető legeredményesebben teljesítsék. Ennek érdekében prioritásként kell kezelni a szoros és rendszeres együttműködés megszervezését, egyrészt az Europol és az EKB, másrészt az Europol és a Bizottság között – az Europol-egyezmény vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően megkötendő – megfelelő megállapodások alapján.
- (15) Mivel az eurót nemzetközi tranzakciókhoz harmadik országok is valutaként használják majd, rendelkezést kell hozni az olyan strukturált együttműködés érdekében, amely az összes érintett szereplőt bevonja abban az esetben, ha valamely harmadik országban pénzhamisításra kerülne sor.
- (16) Az e rendeletben előírt intézkedések nem érintik a tagállamok azon hatáskörét, hogy a nemzeti büntetőjogot alkalmazzák az euró pénzhamisítás elleni védelme érdekében.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. FEJEZET

CÉL ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Cél

- (1) Ennek a rendeletnek az a célja, hogy megállapítsa a szükséges intézkedéseket ahhoz, hogy az euróbankjegyeket és euróérméket olyan módon hozzák forgalomba, hogy biztosítsák a pénzhamisítás elleni védelmüket.
- (2) Ennek a rendeletnek az alkalmazásában a „pénzhamisítás” az alábbi tevékenységeket jelenti:
- euróbankjegyek vagy euróérmék hamisítása vagy meghamisítása, a felhasznált eszközöktől függetlenül;
 - hamis vagy meghamisított euróbankjegyek vagy euróérmék csalárd forgalomba hozatala;
 - hamis vagy meghamisított euróbankjegyek vagy euróérmék behozatala, kivitele, szállítása, átvétele vagy megszerzése hamis voltuk ismeretében és a forgalomba hozatal szándékával;

d) az alábbiak jogosulatlan előállítása, elfogadása, megszerzése vagy birtoklása:

- euróbankjegyek vagy euróérmék hamisítására vagy meg-hamisítására különösen alkalmas szerszámok, tárgyak, szá-mítógépes programok és egyéb eszközök,

vagy

- hologramok vagy az euróbankjegyek és euróérmék más, hamisítás elleni védelmét szolgáló alkotórészei.

(3) E rendeletet, a nemzeti büntetőjog alkalmazásának sérelme nélkül, az euró pénzhamisítás elleni védelmére kell alkalmazni.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet értelmében:

- a) „hamis bankjegyek” és „hamis érmék” azok a bankjegyek és érmék, amelyek euróban denomináltak, illetve amelyek euró-bankjegyeknek vagy euróérméknek látszanak és amelyeket hamisítottak vagy meghamisítottak;
- b) „hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok” a tagállamok által az alábbi feladatokra kijelölt hatóságok:
- hamis bankjegyek és érmék felismerése;
 - hamis bankjegyekkel kapcsolatos műszaki és statisztikai adatok gyűjtése és elemzése, különösen a nemzeti köz-ponti bankok vagy más felhatalmazott szervek;
 - hamis érmékkel kapcsolatos műszaki és statisztikai adatok gyűjtése és elemzése, különösen a nemzeti pénzverdek, nemzeti központi bankok vagy más felhatalmazott szer-vek;
 - az euró hamisítására vonatkozó adatok gyűjtése és ezek elemzése, különösen a Genfi Egyezmény 12. cikkében említett nemzeti központi hivatalok;
- c) „hitelintézetek” azok a hitelintézetek, amelyeket a hitelintéze-tek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2000. március 20-i 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 1. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében említene;
- d) „műszaki és statisztikai adatok” azok az adatok, amelyek segít-ségével a hamis bankjegyek és hamis érmék azonosíthatók (a hamisítás típusának műszaki leírása), valamint a hamis bank-jegyek és hamis érmék számával kapcsolatos adatok a hamis bankjegyek és érmék – különösen földrajzi – eredete szerint;

e) „Genfi Egyezmény” a Genfben 1929. április 20-án aláírt, a pénzhamisítás visszaszorítására irányuló nemzetközi egyez-mény⁽²⁾;

f) „Europol-egyezmény” az Europol létrehozásáról szóló, 1995. július 26-i egyezmény⁽³⁾.

2. FEJEZET

MŰSZAKI ÉS STATISZTIKAI ADATOK

3. cikk

Adatgyűjtés és hozzáférés

(1) A tagállamokban felfedezett hamis bankjegyekre és hamis érmékre vonatkozó műszaki és statisztikai adatokat a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok gyűjtik és rendszerezik. Ezeket az adatokat tárolás és feldolgozás céljából továbbítják az Európai Központi Banknak.

(2) Az Európai Központi Bank gyűjti és tárolja a harmadik orszá-gokban felfedezett hamis bankjegyekre és hamis érmékre vonat-kozó műszaki és statisztikai adatokat.

(3) A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok – és hatáskörén belül a Bizottság – hozzáféréssel rendelkeznek az Európai Köz-ponti Bank birtokában lévő műszaki és statisztikai adatokhoz. Az Europol ezekhez az adatokhoz a közte és az Európai Központi Bank között létrejött megállapodás alapján rendelkezik hozzáfé-réssel, az Europol-egyezmény vonatkozó rendelkezéseinek és az egyezmény alapján elfogadott rendelkezéseknek megfelelően.

4. cikk

A hamis bankjegyek azonosítás céljából történő átadására vonatkozó kötelezettség

(1) Az Európai Központi Bankkal egyetértésben a tagállamok nemzeti bankjegyszakértői központot (NAC) jelölnek ki, illetve állítanak fel nemzeti joguknak és gyakorlatuknak megfelelően.

(2) A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok lehetővé teszik, hogy a NAC megvizsgálja a hamisgyanús bankjegyeket és késede-lem nélkül a NAC rendelkezésére bocsátják az egyes hamisgyanús bankjegytípusok NAC által elemzésre és azonosításra bekért szük-séges példányait, valamint a birtokukban lévő műszaki és statisztikai adatokat. A NAC az Európai Központi Bank részére meg-küldi az Európai Központi Bank által elfogadott kritériumoknak megfelelő összes új, hamisgyanús bankjegytípust.

(3) A (2) bekezdést úgy kell alkalmazni, hogy ne akadályozza meg a hamisgyanús bankjegyek büntetőeljárás során bizonyíték-ként történő felhasználását, illetve visszatartását.

(4) Az Európai Központi Bank az egyes új hamis bankjegytípusok elemzése és osztályozása során kapott vonatkozó végeredménye-ket közli a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságokkal, valamint – hatáskörének megfelelően – a Bizottsággal. Az Európai Köz-ponti Bank az eredményeket közli az Europolal a 3. cikk (3) bekezdésében említett megállapodásnak megfelelően.

⁽¹⁾ HL L 126., 2000.5.26., 1. o. A 2000/28/EK irányelvvel (HL L 275., 2000.10.27., 37. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ A Nemzetek Szövetsége Szerződéseinek gyűjteménye, 2623. (1931.), 372. o.

⁽³⁾ HL C 316., 1995.11.27., 2. o.

5. cikk

A hamis érmék azonosítás céljából történő átadására vonatkozó kötelezettség

(1) A tagállamok nemzeti érmeszakértői központot (CNAC) jelölnek ki, illetve állítanak fel nemzeti joguknak és gyakorlatuknak megfelelően.

(2) A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok lehetővé teszik, hogy a CNAC megvizsgálja a hamisnak vélt érméket és késedelem nélkül a CNAC rendelkezésére bocsátja az egyes hamisnak vélt érmetípusok CNAC által elemzésre és azonosításra bekért szükséges példányait, valamint a birtokukban lévő műszaki és statisztikai adatokat. A CNAC az Európai Műszaki és Tudományos Központ (CTSE) részére megküldi az Európai Műszaki és Tudományos Központ által elfogadott kritériumoknak megfelelő összes új, hamisnak vélt érmetípust; ennek érdekében az Európai Központi Bank a CNAC rendelkezésére bocsátja a birtokában lévő, a hamis euró érmékre vonatkozó műszaki és statisztikai adatokat.

(3) A (2) bekezdést úgy kell alkalmazni, hogy ne akadályozza meg a hamisgyanús érmék büntetőeljárás során bizonyítékként történő felhasználását, illetve visszatartását.

(4) Az CTSE elemzi és osztályozza a hamis euróérmék minden új típusát. Ennek érdekében az CTSE részére hozzáférést kell biztosítani az EKB-ban tárolt, a hamis euróérmékre vonatkozó műszaki és statisztikai adatokhoz. Az CTSE közli a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságokkal, valamint – hatáskörüknek megfelelően – a Bizottsággal és az Európai Központi Bankkal az összes új hamis érmetípus elemzése és osztályozása során kapott vonatkozó végeredményeket. Az Európai Központi Bank az eredményeket közli az Europollal a 3. cikk (3) bekezdésében említett megállapodásnak megfelelően.

3. FEJEZET

KÖTELEZETTSÉGEK ÉS SZANKCIÓK

6. cikk

A hitelintézetek kötelezettségei

(1) A hitelintézetek és a szakmai tevékenységként bankjegyek és érmék kezelésével és újraforgalmazásával foglalkozó egyéb intézmények, beleértve az olyan intézményeket is, amelyek tevékenysége különböző devizák bankjegyeinek vagy érmeinek átváltásából áll, így például a pénzváltóhelyeket, kötelesek kivonni a forgalomból azokat az általuk elfogadott euróbankjegyeket és euróérméket, amelyekről tudják vagy elegendő okkal feltételezik, hogy hamisak. Ezeket haladéktalanul átadják a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak.

(2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az (1) bekezdésben említett intézményeket, amelyek nem teljesítik az említett bekezdés értelmében rájuk háruló kötelezettségeket, hatásos, arányos és visszatartó erejű szankciókkal sújtásák.

(3) A tagállamok 2002. január 1-jéig elfogadják az e cikk alkalmazását lehetővé tevő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és az Európai Központi Bankot.

4. FEJEZET

EGYÜTTMŰKÖDÉS ÉS KÖLCSÖNÖS SEGÍTSÉGNYÚJTÁS

7. cikk

Együttműködés az euró pénzhamisítás elleni védelme érdekében

(1) Az euró pénzhamisítás elleni eredményes védelme érdekében a tagállamok, a Bizottság és az Európai Központi Bank együttműködnek egyrészt egymással, másrészt pedig az Europollal, az Europol-egyezménynek és az egyezmény alapján elfogadott rendelkezéseknek megfelelően. Ennek érdekében a Bizottság és az Európai Központi Bank tárgyalásokat folytat, hogy az Europollal kellő időben megkössék a megállapodást.

(2) Feladataik ellátása során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok, a Bizottság és az Európai Központi Bank különösen az alábbiak terén működnek együtt:

- információcsere a pénzhamisítás megakadályozásával, valamint a hamis bankjegyek és hamis érmék forgalomba hozatalával szembeni küzdelemmel kapcsolatban;
- rendszeres tájékoztatás a pénzhamisítás hatásairól stratégiai elemzés céljából;
- kölcsönös segítségnyújtás biztosítása a pénzhamisítás megakadályozása, valamint a hamis bankjegyek és hamis érmék forgalomba hozatalával szembeni küzdelem terén, amely többek között magában foglalja a tagállamok logisztikai támogatásával megvalósuló tudományos segítségnyújtást és képzést.

(3) A kölcsönös segítségnyújtás keretén belül a Genfi Egyezmény 12. cikkében említett nemzeti központi hivatalok és az Európai Központi Bank, továbbá adott esetben a Bizottság, saját hatáskörükön belül és az Europol szerepkörének sérelme nélkül gondoskodnak egy a műszaki adatok közlésére szolgáló rendszerről (gyors figyelmeztető rendszer).

8. cikk

Az információk nemzeti szintű központosítása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzhamisítási ügyekre vonatkozó nemzeti szintű információkat a felderítésüktől kezdve közöljék a nemzeti központi hivatallal annak érdekében, hogy az adatokat az Europol nemzeti egységén keresztül az Europol részére továbbítsák.

(2) A tagállamok meghozzák a nemzeti központi hivatal és az Europol nemzeti egysége közötti információcsere biztosításához szükséges valamennyi intézkedést.

9. cikk

Külső kapcsolatok

(1) A Bizottság és a tagállamok – az Európai Központi Bankkal szorosan egyeztetve – együttműködnek harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel. Ez az együttműködés magában foglalja az euróval kapcsolatos pénzhamisítás megakadályozásához és a pénzhamisítás ellen folytatott küzdelemhez szükséges segítségnyújtást az együttműködési, a társulási és az előcsatlakozási megállapodásokban foglalt, tiltott tevékenységek megakadályozására vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően.

(2) A Tanács biztosítja, hogy az Európai Közösség és a harmadik országok közötti együttműködési, társulási és előcsatlakozási megállapodások tartalmazzanak olyan rendelkezéseket, amelyek lehetővé teszik a 3. cikk (2) bekezdésének alkalmazását.

5. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

10. cikk

A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok

(1) A tagállamok az Európai Központi Bank és a Bizottság részére megküldik a 2. cikk b) pontjában említett hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok listáját.

(2) Ezeket a listákat az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni.

Az Európai Közösséget létrehozó szerződésnek megfelelően ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Luxembourgban, 2001. június 28-án.

11. cikk

Nem engedélyezett bankjegyek

Amilyen mértékben lehetséges, a 3., 4., 7., 8. és 9. cikkben megállapított rendelkezéseket kell alkalmazni az olyan euróban denominált bankjegyekre, amelyeket ugyan törvényes berendezések vagy anyagok igénybevételével állítottak elő, de azoknak a rendelkezéseknek a megsértésével, amelyeknek megfelelően a hatáskörrel rendelkező hatóságok pénzt bocsáthatnak ki, illetve amelyeket a hatáskörrel rendelkező hatóságokra vonatkozó, a pénz forgalombahozatalával kapcsolatos feltételek megsértésével és ezen hatóságok jóváhagyása nélkül hoztak forgalomba.

12. cikk

Alkalmazhatóság

Az 1–11. cikk azokban a tagállamokban hatályos, amelyek az eurót közös pénzként elfogadták.

13. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2002. január 1-jétől kell alkalmazni. Azonban kihirdetése napjától kell alkalmazni a még ki nem bocsátott, de kibocsátásra szánt bankjegyekre és érmékre vonatkozóan.

a Tanács részéről

az elnök

B. ROSENGREN